

“เมื่อแสงไฟในบาร์ถูกปิดลง”

“สวิง ดูแลสมาชิกเหมือนคนในครอบครัว คอยช่วยเหลือพวกเราในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ระลอกแรกจนถึงระลอกที่สามในปัจจุบัน ความช่วยเหลือยังขยายไปถึงครอบครัวของพวกเราด้วย”

ปรีศนา (นามสมมุติ) อายุ 51 ปีมีอาชีพพนักงานบริการทางเพศ บ้านเกิดของเธออยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ เดิมทีครอบครัวมีอาชีพหลักคือทำนา ส่วนเธอทำงานในห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพฯ หลังจากคลอดลูกสาวได้ไม่นานก็หย่าร้างกับสามี กลายเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องดูแลครอบครัวถึง 4 ชีวิต เธอตัดสินใจทิ้งงานห้าง หนีไปทำงานบาร์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542

จากที่เคยมีรายได้ 4-5 หมื่นบาทต่อเดือน สามารถดูแลครอบครัวและส่งลูกสาวเรียนระดับปริญญาตรีได้ แต่เมื่อเจอกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 แม้จะพยายามหารายได้ทางอื่นเพิ่มเติม ขายน้ำพริกควบคู่กับการทำงานบาร์ แต่ก็มีรายได้เพียงหมื่นบาท ในขณะที่มีรายจ่ายประจำเดือนละสองหมื่นบาท

ปรีศนาได้เข้าร่วมกิจกรรมและได้รับความช่วยเหลือจากสวิง ภายใต้โครงการธนาคารอาหารบ้านสวิง ซึ่งเป็นการแบ่งปันอาหารแห่งทุกวันพฤหัสบดี โดยส่งอาหารแห้งและสิ่งของอุปโภคบริโภคให้แก่ทางครอบครัวของสมาชิก ทำให้หลายมือเธอไม่ต้องซื้อหาอาหารให้ครอบครัวประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 2,000 บาทต่อเดือน นอกจากนี้ เธอยังเข้ารับคำปรึกษาด้านกฎหมายและสุขภาพ ในกรณีเจ็บป่วยไม่สามารถเบิกประกันสังคมได้เนื่องจากอาชีพของเธอยังไม่ถูกจัดเป็นอาชีพที่อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงาน

โครงการดังกล่าวเป็นหนึ่งใน 24 โครงการระยะสั้น ภายใต้โครงการ “การเสริมสร้างการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจสังคม ความมั่นคงของมนุษย์และการฟื้นคืนสู่สภาพปกติใน ประเทศไทยในบริบทของการระบาดใหญ่ของ โควิด-19” เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลังและปกป้องความคืบหน้าเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลญี่ปุ่น

ปรีศนา ได้ผันตัวเองมาเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือคนในชุมชนพนักงานบริการทางเพศ เธอยังมีความหวังและตั้งตารอว่า วันหนึ่งอาชีพของเธอจะถูกรับรองและได้รับการคุ้มครองทางด้านกฎหมาย เธอพร้อมที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือชุมชน และขับเคลื่อนงานด้านนโยบายร่วมกับเพื่อนร่วมอาชีพ จนกว่าจะบรรลุเป้าหมายไปด้วยกัน

เรียบเรียงโดย: มูลนิธิเพื่อนพนักงานบริการ (SWING Foundation)